



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Bc. J. M.**, narozena dne X  
bytem X  
zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Reitschmiedem  
sídlem Ponávka 185/2, 602 00 Brno

proti  
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**  
sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7

**o žalobě proti rozhodnutí náměstka policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování ze dne 25. 6. 2021 č. j. PPR-20302-4/ČJ-2021-990300,**

**takto:**

- I. Rozhodnutí náměstka policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování ze dne 25. 6. 2021 č. j. PPR-20302-4/ČJ-2021-990300, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jakuba Reitschmieda, advokáta.

**Odůvodnění:**

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž náměstek policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování (dále též „*odvolací orgán*“) potvrdil usnesení ředitele (dále též „*ředitel*“) Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování (dále též „*NCOZ*“) ze dne 12. 4. 2021 č. j. NCOZ-1972-5/ČJ-2021-410012-E. Tímto rozhodnutím ředitel NCOZ

rozhodl o žádosti žalobkyně ze dne 12. 2. 2021 (dále též „*Žádost*“) doplněné dne 18. 3. 2021, o nahlédnutí do spisového materiálu, který předala Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále též „*GIBS*“) dne 22. 8. 2018 pod sp. zn. GI-4327/TČ-2017 NCOZ k vedení kázeňského řízení s tehdejšími vedoucími expozitury Brno (dále též „*příslušník*“), pro podezření ze spáchání kázeňského přestupku, ve kterém žalobkyně byla v postavení poškozené (dále též „*Spis*“) tak, že *Žádost* v rozsahu Spisu č. listů 194-227, 309-318, 494-498, 503-509, 514-518, 631-668 s ohledem na veřejný zájem, a v rozsahu Spisu č. listů 228-308, 319-324, 362-380, 520-606 s ohledem na ochranu práv dalších dotčených osob zamítl, a do zbývajících částí Spisu nahlédnutí podle § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“) umožnil.

2. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
3. Žalobkyně předně namítá, že správní orgány jsou při vyřizování její *Žádosti* předpokládají, snaží se jí zamezit přístup ke Spisu motivovaní zájmy osobními, nikoli snahou o ochranu probíhajících trestních řízení či osobních údajů. Na postup vyřizování *Žádosti* podala stížnost Veřejnému ochránci práv, který shledal pochybení ředitele NCOZ a nesprávné vyhodnocení existence právního zájmu žalobkyně při nahlížení do Spisu, zejména nepřezkoumatelnost rozhodnutí o předchozí žádosti ze dne 22. 11. 2018. Ačkoliv ředitel NCOZ přislíbil nápravu, k nápravě nedošlo, jak je zřejmé z rozhodnutí obou stupňů správních orgánů. Jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná a nedostatečně odůvodněná. Žalovaný rezignoval na svoji přezkumnou činnost, neboť argumenty žalobkyně vznesené v odvolání nevztáhly k rozhodnutí ředitele NCOZ. Oba stupně rozhodnutí nesplňují náležitosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Napadené rozhodnutí překročilo své oprávnění, neboť namísto přezkumu rozhodnutí ředitele NCOZ jej odvolací orgán dotvářel vlastními úvahami, rozhodnutí zneužívají správní uvážení k ochraně soukromého zájmu osob, nerespektují požadavek proporcionality omezení práva nahlížet do Spisu. Odvolací orgán byť v napadeném rozhodnutí uvádí řadu citací z rozhodnutí správních soudů, tato nemají návaznost na danou věc, v níž nebyla respektována rozhodovací činnost a byl poskytnut nesprávný a účelový výklad práva. Napadené rozhodnutí v důsledku nesprávné aplikace § 38 odst. 2 správního řádu zasahuje do práva žalobkyně nahlížet do Spisu.
4. Ve vztahu k zamítnutí *Žádosti s ohledem na veřejný zájem* nepovažuje žalobkyně odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 18/2009-63 za použitelný, neboť řeší aplikaci jiného právního předpisu než správního řádu, a jedná se o nedostatečné odůvodnění. Odvolací orgán nesprávně aproboval přístup ředitele NCOZ, který za dostatečné odůvodnění považuje prosté uvedení tvrzení o existenci jiných trestních řízení, která by mohla být nahlédnutím do Spisu ohrožena. Odmítnutí nahlížení do Spisu musí být podle žalobkyně podloženo konkrétní úvahou, zda a jakým způsobem může k ohrožení veřejného zájmu dojít. Pokud správní orgán dojde k závěru, že k tomuto ohrožení dojít může, musí dále provést úvahu, seznatelnou z obsahu rozhodnutí, jaké opatření k ochraně veřejného zájmu je proporcionální, zda je dán tvrzený veřejný zájem. V daném případě je třeba uvést, zda jsou skutečně vedena trestní řízení a informace o nich jsou obsahem Spisu žádaného žalobkyní k nahlédnutí. Řízení mohou být identifikována spisovou značkou, tím by mimo jiné byla zajištěna možnost žalobkyně po skončení trestního řízení, které nahlížení bránilo, opětovně požádat o nahlédnutí do Spisu. Na podporu uvedeného žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 18/2009-63 a uvedla, že rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 97/2009-119 zdůrazňuje potřebu individualizace trestního řízení, které zpřístupnění informace (Spisu) brání, a konkrétní úvahy správního orgánu o střetu

práva na informaci žádající osoby a požadavku na řádné vedení trestních řízení. Tvrzení, že dotčená část spisu obsahuje informace z jiných trestních řízení, nepovažuje žalobkyně za přezkoumatelné.

5. Ve vztahu k zamítnutí Žádosti *s ohledem na ochranu práv dalších dotčených osob* žalobkyně namítá, že odvolací orgán usnesení ředitele NCOZ dotvářel a doplňoval o další argumenty, namísto aby jej přezkoumal. Nesprávně proto aplikoval právní předpisy a související judikaturu. Nepřísluší mu posuzovat, zda některá z čísel listů Spisu, do nichž bylo nahlížení zamítnuto, s věcí souvisí, což vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 29/2012-53. Odvolací orgán nesprávně aplikoval § 115 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále též „*zákon o PČR*“), jeho účelem je ochrana jiných skutečností, než jsou osobní údaje ve smyslu právních předpisů upravujících nakládání s osobními údaji. Ředitel NCOZ odepření nahlédnutí do dotčené části Spisu odůvodnil tím, že obsahuje osobní údaje, a zájem subjektů osobních údajů na jejich ochraně převažuje nad zájmem žalobkyně. Odvolací orgán doplnil, že se na tyto osobní údaje vztahuje státem uložená povinnost mlčenlivosti vyplývající z § 115 zákona o PČR. Nepřípustně odůvodnil svůj závěr o správnosti odepření nahlížení do části Spisu nikoli s ohledem na zájem dotčených osob na ochraně osobních údajů, ale s poukazem na nutnost dodržování domnělé zákonné povinnosti mlčenlivosti, přičemž odkaz na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 Ca 140/2009-24 není správný. Rozhodnutí ředitele NCOZ neobsahovalo žádnou úvahu o proporcionalitě zásahu do práva žalobkyně nahlédnout do spisu. Odvolací orgán se v napadeném rozhodnutí pokusil toto napravit vlastní úvahou o náročnosti anonymizace údajů. Z jeho rozhodnutí však není zřejmé, o jaké osobní údaje se jedná, a v jakém rozsahu jsou zde obsaženy. Žalobkyně navrhla provedení důkazů listinami, jež jsou součástí správního spisu, a trestním oznámením ze dne 1. 8. 2017.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Konstatoval, že žaloba se z velké části shoduje s textem odvolání, argumenty žalobkyně již vypořádalo napadené rozhodnutí, které se řídilo závěry Veřejného ochránce práv a napravilo vytýkaná pochybení. Shledalo právní zájem žalobkyně na nahlížení do Spisu za prokázaný a z nahlížení byla vyloučena pouze část Spisu obsahující informace z probíhajících trestních řízení a osobní údaje dotčených osob. Jiné osobě než žalobkyni v postavení poškozeného ve smyslu § 43 trestního řádu nahlédnutí do Spisu v rámci trestního řízení GIBS umožnila v omezeném rozsahu, bylo to s výjimkou písemností, do nichž státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně přípisem ze dne 12. 4. 2018 č. j. 3 KZV 11/2018-40 odepřel nahlédnout, jelikož obsahují konkrétní informace o jiných dosud neskončených trestních kauzách, jejich předčasné odhalení by mohlo zmařit řádný průběh řízení. Správnímu orgánu nepřísluší v rámci správního řízení umožnit žalobkyni její právo realizovat v plném rozsahu. Žalobkyně jako poškozená podle § 43 trestního řádu měla silnější procesní postavení než jako jiná osoba podle § 38 odst. 2 správního řádu. Napadené rozhodnutí považuje proto za formálně i věcně správné, náležitě odůvodněné a přezkoumatelné. Splnění podmínek nahlížení do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu bylo řádně posouzeno. Pokud by bylo umožněno žalobkyni, která má možnost vymáhat nemajetkovou újmu u civilního soudu, nahlédnutí do kompletního Spisu, došlo by k porušení veřejného zájmu na řádném prověřování a odhalování trestné činnosti a k zásahu do práv na soukromí dalších dotčených osob. Žalovaný nepovažuje uvedení spisové značky probíhajícího trestního řízení za údaj, jehož znalost by žalobkyni sloužila za podklad pro podání případné žaloby o náhradu nemajetkové újmy. Otázkou proporcionality se napadené rozhodnutí zabývalo, obsahuje úvahu, proč bylo nutné v daném případě dát přednost veřejnému zájmu na řádném a

náležitým průběhu trestního řízení před poskytováním informací o něm. Napadené rozhodnutí se ztotožnilo s rozhodnutím ředitele NCOZ, že umožnění nahlédnout do kompletního Spisu by ohrozilo právní zájem dotčených osob na ochraně soukromí, a současně tímto jednáním by ze strany úředních osob mohlo dojít k porušení povinnosti mlčenlivosti. Poskytování informací, jichž se žalobkyně dožaduje, tj. o které konkrétní osobní údaje dotčených osob se jedná a v jakém rozsahu jsou ve spisu obsaženy, by se míjelo s účelem odepření nahlížení žalobkyně do kompletního Spisu. Napadené rozhodnutí řádně a přezkoumatelně posoudilo možnost zpřístupnění úplného spisového materiálu formou anonymizace osobních údajů osob, přičemž dospělo k závěru, že s ohledem na charakter dokumentů a v nich obsažených údajů, by z důvodu ochrany veřejného zájmu a práv osob musely být písemnosti znečitelněny jako celek. Zpřístupnění takto upravených dokumentů by nevedlo k možnosti získání relevantních informací pro podání civilní žaloby.

7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl soud bez jednání, které ostatně ani jedna ze stran nepožadovala. Soud shledal žalobu důvodnou.
8. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
9. Dne 22. 11. 2018 byla NCOZ doručena žádost žalobkyně, tehdy žadatelky, bývalé vrchní komisařky expozitury Brno, o nahlédnutí do Spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu.
10. Ředitel NCOZ usnesením ze dne 8. 3. 2019 č. j. NCOZ-10158-5/ČJ-2018-410012 žádost zamítl, jelikož neshledal právní zájem či jiný vážný důvod k umožnění žadatelce nahlédnout do Spisu.
11. Veřejný ochránce práv po prošetření postupu z podnětu žadatelky konstatoval ve Zprávě o šetření ze dne 8. 9. 2020 č. j. KVOP-35874/2020, že nebyl správně vyhodnocen právní zájem žadatelky pro nahlížení do Spisu.
12. Žádostí ze dne 12. 2. 2021 (v rozsudku též jako „Žádost“) v pořadí podruhé žadatelka požádala podle § 38 odst. 2 správního řádu o nahlédnutí do Spisu s tím, že v řízení vedeném GIBS pod sp. zn. GI-4327/TČ-2017 byla poškozenou. Prověřovaný skutek měl spočívat v nezákonném jednání příslušníka, který měl zasahovat do jejích práv ve smyslu § 19 a § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též „OZ“), a Spis má obsahovat informace, aby mohla uplatnit nárok vůči němu. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Asf 87/2013, podle kterého nahlédnutí do spisu s ohledem na potřebu užití v něm obsažených informací k zamýšlenému soudnímu řízení je dostatečným právním zájmem podle § 38 odst. 2 správního řádu.
13. Dne 3. 3. 2021 NCOZ vyzvala pod č. j. NCOZ-1972-3/ČJ-2021-410012-E (dále též „Výzva“) žadatelku, aby doplnila Žádost „o další skutečnosti, odůvodňující Váš právní zájem na nahlédnutí do spisu tak, aby mohla být řádně posouzena ve smyslu § 38 správního řádu, a to ve lhůtě 10 pracovních dnů, od doručení této výzvy.“
14. Dne 18. 3. 2021 žadatelka v podání uvedla, že NCOZ byl ve Výzvě povinen uvést, z jakých konkrétních důvodů předchozí odůvodnění Žádosti nepovažuje za dostatečné, a sdělit, jakým způsobem má Žádost doplnit, Výzva takový obsah nemá. Žádost podrobně odůvodnila a bez seznámení se s obsahem Spisu nemůže v přípravě civilní žaloby pokračovat.

K tomuto odkázala na rozsudky Soudního dvora EU ze dne 14. 6. 2011 Pfleiderer AG, C-360/09, Sb. rozh. s. I-5161, či ze dne 6. 6. 2013 Donau Chemie AG, C-536/11). Z rozsudku Soudního dvora ve věci Donau Chemie vyplývá, že Soudní dvůr připouští možnost povolení nahlédnutí do správního spisu již ve fázi přípravy civilní žaloby, neboť může představovat jedinou možnost, jak získat důkazy nezbytné pro odůvodnění žaloby na náhradu škody. Pausální vyloučení nahlédnout do spisu může nadměrně ztěžovat výkon práva na náhradu škody.

15. Ředitel NCOZ rozhodl (dne 12. 4. 2021 č. j. NCOZ-1972-5/ČJ-2021-410012-E) o Žádosti o nahlédnutí do Spisu ze dne 12. 2. 2021, doplněné dne 18. 3. 2021, tak, že Žádosti v rozsahu Spisu č. listů 194-227, 309-318, 494-498, 503-509, 514-518, 631-668 s ohledem na veřejný zájem, a v rozsahu Spisu č. listů 228-308, 319-324, 362-380, 520-606 s ohledem na ochranu práv dalších dotčených osob zamítl, a do zbývajících částí Spisu nahlédnutí podle § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“) žadatelce umožnil. Konstatoval, že bylo posouzeno, zda právní zájem žadatelky převažuje nad případnými následky, které by mohly nastat po zpřístupnění informací ze Spisu. Ve věci byla zohledněna specifická povaha Spisu. Ačkoliv nejde o trestní spis, neboť věc byla podle § 159a odst. 1 písm. b) trestního řádu odevzdána řediteli NCOZ, obsahuje spis množství informací z probíhajících trestních řízení vedených Národní protidrogovou centrálou služby kriminální policie a vyšetřování a NCOZ, která jsou ve fázi vyšetřování, jež jsou neveřejná. Po vyhodnocení Žádosti a jejího doplnění bylo shledáno, že žadatelce lze vyhovět pouze částečně. Kompletní spis jí nemůže být předložen, obsahuje informace z probíhajících trestních řízení a jejich zpřístupnění třetím osobám by mohlo mít za následek zmaření účelu jejich vedení. Mohl by tím být ohrožen veřejný zájem, který spočívá v zájmu veřejnosti na řádném prověřování a odhalování trestné činnosti orgány činnými v trestním řízení. Tento veřejný zájem stojí nad osobními zájmy žadatelky, proto jí lze odepřít nahlédnutí do té části Spisu, která obsahuje informace z probíhajících trestních řízení. Jedná se o č. listů: 194-227, 309-318, 494-498, 503-509, 514-518, 631-668. Nejde o svévolné odepření práv žadatelky, což dokládá ve Spisu založený pokyn dozorujícího státního zástupce, kterým bylo v rámci trestního řízení vedeného s příslušníkem odepřeno poškozeným právo nahlédnout do předmětného trestního spisu z důvodu, že spisový materiál obsahuje informace z probíhajících trestních řízení. Spis obsahuje dokumenty, jejichž zpřístupněním veřejnosti by byla porušena práva dalších dotčených osob, neboť obsahují osobní údaje těchto osob, které nejsou veřejnými funkcionáři či jinak veřejně činnými osobami, které by měly povinnost zásah do jejich práva na soukromí strpět, a s předmětnou věcí nemají žádnou souvislost (např. obecné seznamy pracovníků útvaru s jejich osobními údaji). Dále obsahuje dokumenty, které jsou z doby před vznikem NCOZ, či dokumenty s osobními informacemi, které s předmětnou trestní věcí nijak nesouvisí. S ohledem na možný zásah do práv osob, kterých se informace týkají, bylo vyhodnoceno, že jejich vyloučením z nahlédnutí do spisu nebude žadatelka krácena na svých právech, neboť zájem na ochraně práv, zejména práva na soukromí těchto osob jednoznačně převažuje. Jedná se o materiály s čísly listů: 228-308, 319-324, 362-380, 520-606. Při zohlednění principu proporcionality sice převážil právní zájem žadatelky na její právo na informace, avšak bylo nutné také zohlednit právní zájem na ochranu soukromí dotčených osob. Povolením nahlédnutí do kompletního spisu by mohlo dojít k zásahu do práv dalších dotčených osob. V dané věci nelze pominout zájem veřejnosti na řádném prověřování a odhalování trestné činnosti policejními orgány. Žádosti žadatelky proto nebylo vyhověno v plném rozsahu. Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka odvolání.

16. V nedatovaném podání zaevidovaném pod č. j. NCOZ-1972/8/ČJ-2021-410012, které bylo doručeno NCOZ dne 21. 5. 2021, žadatelka uvedla, že se omlouvá z termínu nahlížení do Spisu s ohledem na podané odvolání, a rozhodla se vyčkat rozhodnutí odvolacího orgánu.
17. Napadeným rozhodnutím odvolací orgán rozhodnutí ředitele NCOZ potvrdil. Uvedl, že není sporné, že právní zájem žadatelky na nahlédnutí do Spisu je dán možností vymáhat nemajetkovou újmu u civilního soudu. Odvolací orgán však neshledal naplnění druhé podmínky ust. § 38 odst. 2 správního řádu, a to jak porušení veřejného zájmu v podobě stále probíhajících a dosud neskončených trestních řízení, tak v podobě porušení práva dalších dotčených osob. K odvolacím námitkám uvedl, že výčtem čísel listů správní orgán poukázal na skutečnost, že právě tyto listiny jsou nosiči informací z dosud neukončených trestních řízení. V rozhodnutí ředitele NCOZ je uvedeno, že jde o trestní řízení vedená Národní protidrogovou centrálou služby kriminální policie a vyšetřování a NCOZ, která jsou stále ve fázi vyšetřování, jež není veřejné. Další konkrétní informace o vedených trestních řízení nemůže správní orgán specifikovat, neboť právě jejich konkretizace představuje možné ohrožení či maření účelu trestního řízení. Skutečnost, že nejde o svévolné odepření práv žadatelce, bylo doloženo tvrzením, že se v předmětném spisu nachází pokyn dozorujícího státního zástupce, který právo nahlédnout do předmětného spisu odepřel z důvodu obsahu informací z probíhajících trestních řízení. V tomto případě je nutno dát přednost veřejnému zájmu na řádném a náležitém průběhu trestního řízení před poskytováním informací o něm. Žadatelka o nahlédnutí do Spisu žádala v listopadu roku 2018, kdy byl Spis veden na NCOZ. V květnu roku 2021 jí bylo toto právo po prokázání právního zájmu částečně umožněno. Prostřednictvím svého právního zástupce se žadatelka z domluveného termínu omluvila s odůvodněním na vyčkání rozhodnutí odvolacího orgánu. Dále odvolací orgán uvedl, že Spis obsahuje také dokumenty, jejichž zpřístupněním veřejnosti by byla porušena práva dalších dotčených osob, neboť obsahují jejich osobní údaje a tyto osoby nejsou veřejnými funkcionáři či jinak veřejně činnými osobami, které by měly povinnost zásah do jejich práva na soukromí strpět, a s předmětnou věcí nemají žádnou souvislost. Dále se jedná o dokumenty, které jsou z doby před vznikem NCOZ, či dokumenty s osobními informacemi, které s předmětnou trestní věcí nijak nesouvisí. Důvod pro odepření nahlédnutí do Spisu rovněž zakládá skutečnost, že některé konkrétní informace ze Spisu spadají do kategorie „chráněných“ informací (zejména osobní údaje), na které se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Odvolací orgán v souvislosti se zabezpečením úkolů policie upozorňuje na ust. § 115 odst. 1 zákona o PČR. V případě umožnění nahlédnutí do spisu žadatelce by bylo možné písemnosti obsahující osobní údaje ochránit anonymizací údajů těchto osob. S ohledem na obsah jednotlivých dokumentů by se tento postup však jevil jako neúčelný. S přihlédnutím na charakter předmětných dokumentů a časovou náročnost anonymizace údajů bylo správním orgánem vyhodnoceno, že neposkytnutím těchto materiálů jako celku nebudou krácena práva žadatelky. Podle odvolacího orgánu znečitelnění informací by fakticky představovalo totéž jako neposkytnutí písemnosti jako celku, neboť tyto písemnosti by musely být znečitelněny zcela, jelikož mj. obsahují seznamy s osobními údaji příslušníků Policie ČR s jejich funkčním zařazením, včetně osobních údajů jiných osob vyžádaných GIBS v rámci jimi vedeného trestního řízení pod č. j. GI-4327/TČ-2017. Odepřením nahlédnutí do části spisu není žadatelce znemožněno uplatnění podání civilní žaloby a domáhání se náhrady, neboť i v tomto řízení může využít informace z trestního oznámení, které učinila na Krajském státním zastupitelství v Brně, či z písemností Spisu, do kterých jí nahlédnutí umožněno bylo.
18. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.

19. Podle § 38 odst. 2 správního řádu *jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.*
20. Podle § 38 odst. 5 správního řádu *odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.*
21. Podle § 38 odst. 6 správního řádu *části spisu, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, jsou vyloučeny z nahlížení do spisu; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije. Před nahlédnutím do spisu musí být účastník řízení nebo jeho zástupce poučen o povinnosti mlčenlivosti o utajovaných informacích nebo skutečnostech, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a o právních následcích porušení této povinnosti; o poučení se sepíše protokol. Dojde-li při nahlížení do spisu k přístupu k utajované informaci, protokol obsahuje také poučení podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost. Stejnopis protokolu zašle správní orgán do 30 dnů ode dne jeho vyhotovení Národnímu bezpečnostnímu úřadu. Postup podle věty čtvrté a páté se neuplatní, prokáže-li se účastník řízení nebo jeho zástupce platným osvědčením fyzické osoby pro příslušný stupeň utajení utajované informace a poučením, vydanými podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost.*
22. Podle § 115 odst. 1 zákona o PČR *policista nebo zaměstnanec policie jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.*
23. Úvodem soud konstatuje, že dílčí námitku žalobkyně o předpojatosti dotčených orgánů vůči její osobě považuje za spekulativní a ničím nepodloženou. Žalobkyně pouze tvrdí, že postup správních orgánů je veden snahou o prosazení vlastních zájmů, aniž by uvedené dále specifikovala, natož doložila.
24. K námitce žalobkyně týkající se Zprávy o šetření Veřejného ochránce práv ze dne 8. 9. 2020 č. j. KVOP-35874/2020 soud uvádí, že Veřejný ochránce práv zjistil pochybení NCOZ v několika skutečnostech: NCOZ nesprávně vyhodnotila neprokázání právního zájmu žalobkyně pro nahlížení do spisu, závěr o zásahu do práv dalších dotčených osob povolením nahlédnutí do spisu je nepřezkoumatelný a odůvodnění usnesení o odmítnutí žádosti je nepřiléhavé, odkazuje-li se nyní NCOZ na jiné důvody, než jsou obsaženy v usnesení. V následné informaci ze dne 15. 12. 2020 č. j. KVOP-52986/2020 Veřejný ochránce práv konstatoval, že považuje za dostatečné vyjádření ředitele NCOZ, že se bude případnou novou žádostí o nahlížení do spisu znovu zabývat. Apeloval přitom, aby ředitel NCOZ neopakoval pochybení, která byla popsána ve zprávě.
25. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgány při rozhodování o Žádosti (opakované žádosti o nahlédnutí do Spisu) shledaly právní zájem žalobkyně na nahlédnutí do Spisu, soud však dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vykazuje jiné vady, spočívající zejména v nepřezkoumatelnosti úvah o důvodech odepření nahlížení do části spisu (ochrana veřejného zájmu z důvodu probíhajících trestních řízení a ochrana práv dotčených osob), jak bude podrobně vyloženo níže.

26. Ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu stanoví, že jiným osobám (než účastníkům řízení a jejich zástupcům) správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Je tedy povinností správního orgánu nejprve posoudit, zda žadatel o nahlížení do spisu prokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod na nahlížení do správního spisu. Prokáže-li žadatel právní zájem nebo jiný vážný důvod pro nahlížení do spisu, správní orgán je dále povinen posoudit, zda nahlédnutím žadatele do spisu nebude porušeno právo některého z účastníků řízení, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Musí mít přitom na paměti, že případné omezení práva nahlížet do spisu musí být proporcionální vůči zájmu, který je odepřením nahlížení chráněn. V případě splnění všech výše uvedených podmínek správní orgán umožní žadateli do spisu nahlédnout. V takovém případě však musí dbát na to, aby z nahlížení do spisu byly podle § 38 odst. 6 správního řádu vyloučeny ty části, které obsahují utajované informace či skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší.
27. V souzené věci bylo umožněno žalobkyni nahlédnutí do části Spisu; z nahlížení byly vyloučeny listy č. 194-227, 309-318, 494-498, 503-509, 514-518, 631-668 s ohledem na veřejný zájem, a listy č. 228-308, 319-324, 362-380, 520-606 s ohledem na ochranu práv dalších dotčených osob.
28. Soud se ztotožnil s námitkou žalobkyně, že žalovaný nedostatečně odůvodnil, proč by nahlédnutí do části Spisu (listy č. 194-227, 309-318, 494-498, 503-509, 514-518, 631-668) mělo znamenat porušení veřejného zájmu. Porušení veřejného zájmu bylo žalovaným spatřováno ve skutečnosti, že kompletní spisový materiál obsahuje informace z probíhajících trestních řízení. Konkrétně žalovaný uvedl: *„Uvedeným výčtem čísel listů správní orgán poukázal na skutečnost, že právě tyto listiny jsou nosiči informací z dosud neukončených trestních řízení. V napadeném rozhodnutí správní orgán rovněž uvedl, že jde o trestní řízení vedená Národní protidrogovou centrálou služby kriminální policie a vyšetřování a NCOZ SKPV, která jsou stále ve fázi vyšetřování, jež je neveřejné. Další konkrétní informace o vedených trestních řízení nemůže správní orgán specifikovat, neboť právě jejich konkretizace představuje možné ohrožení či maření účelu trestního řízení. Poskytnutím takových informací by mohlo umožnit ovlivnit výsledek zamýšlených úkonů policie, čímž by mohl být zmařen předmět a účel trestního řízení.“* Takové odůvodnění žalovaného nepovažuje soud za dostatečně konkrétní. Žalovaný se zde omezil pouze na obecnou argumentaci o existenci „nějakých“ trestních řízení, aniž by je jakkoliv identifikoval. Takto obecně koncipovaná argumentace nemůže obstát.
29. Ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu počítá s možností, že by uplatněním institutu nahlížení mohl být porušen veřejný zájem. Správní orgán však musí ke každému dokumentu, o němž tvrdí, že jeho poskytnutím žalobkyni by mohl být porušen veřejný zájem, schopen vysvětlit, v čem konkrétně takové porušení spatřuje. Nepřípustnost nahlížení nelze odůvodnit toliko obecným tvrzením o existenci neurčitého počtu probíhajících trestních řízení, aniž by řízení byla identifikována (spisovou značkou), a aniž by v případě většího počtu vedených trestních řízení bylo specifikováno, jaké řízení brání nahlédnutí do které části spisu tak, aby v případě odpadnutí překážky spočívající v probíhajícím trestním řízení bylo možné do dané části nahlédnout.



30. Soud ze správního spisu, a to z přípisu „*Doplnění informací k odvolání Bc. J. M.*“ ze dne 21. 6. 2021 č. j. NCOZ-1972-11/ČG-2021-410012 ověřil, že NCOZ k dotazu odvolacího orgánu odpověděla, že ve Spisu se nachází informace z neukončeného trestního řízení vedeného Národní protidrogovou centrálou pod č. j. NPC-1206/TČ-2016-2200KR s tím, že v řízení nebyla podána obžaloba a řízení není dosud skončeno. Není však v souladu s požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, pokud je třeba obsah rozhodnutí interpretovat či jinak vyjasňovat pomocí obsahu správního spisu. Rozhodnutí správního orgánu by mělo obstát samo o sobě. Není úlohou soudu na základě obecných odkazů v rozhodnutí dohledávat tyto skutečnosti a podklady ve spisovém materiálu a dotvářet tak rozhodnutí správního orgánu. V daném případě napadené rozhodnutí neobsahuje identifikaci trestního řízení, jehož průběh má představovat překážku pro umožnění nahlédnutí do Spisu. Napadené rozhodnutí obsahuje pouze obecné tvrzení o neurčitém počtu více probíhajících trestních řízení.
31. Odvolací orgán svou argumentaci o odepření nahlédnutí do části Spisu opřel v předposledním odstavci na str. 5 napadeného rozhodnutí o tvrzení, že „*v předmětném spisu se nachází pokyn dozorujícího státního zástupce, který právo nahlédnout do předmětného spisu odepřel z důvodu obsahujících informací z probíhajících trestních řízení*“, ve třetím odstavci na str. 8 napadeného rozhodnutí doplnil: „*Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně dne 12. dubna 2018 odepřel právo k nahlédnutí do příslušné části předmětného spisu vedeného na GIBS jiné osobě vystupující jako osoba poškozená. Odepření tohoto práva státní zástupce odůvodnil konkrétností informací mj. o jiných dosud neskončených trestních kauz, jejichž předčasné odhalení by mohlo zmařit řádný průběh těchto řízení. Navíc toto opatření rozšířil v předmětné trestní věci na všechny poškozené a jejich zmocněnce, případně i pro jiné osoby uplatňující svá práva.*“ Zmiňovaný pokyn, resp. přípis státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 12. 4. 2018 č. j. 3 KZV 11/2018-40, připojil žalovaný k vyjádření k žalobě, součástí správního spisu nebyl. Soud nicméně uvádí, že přípis z roku 2018 vztahující se ke Spisu v podobě vedené GIBS nemá žádnou vypovídající hodnotu o tom, zda ke dni vydání napadeného rozhodnutí o tři roky později probíhala trestní řízení, jejichž průběh by mohl být ohrožen umožněním nahlédnutí do Spisu (vedeného NCOZ) v kompletní podobě.
32. Odůvodnění odepření nahlížení do Spisu žalobkyni s obecným odkazem na probíhající trestní řízení nemůže proto obstát. V dalším řízení bude žalovaný povinen se v intencích shora uvedeného zabývat posouzením toho, zda by nahlédnutí do Spisu žalobkyní mohlo znamenat porušení veřejného zájmu. Pokud shledá možné porušení veřejného zájmu spočívající ve zpřístupnění informací z probíhajících trestních řízení, bude nezbytné pečlivěji takový postup odůvodnit, a to ve vztahu ke každé konkrétní takto vyloučené listině.
33. Současně soud shledal nedostatečné odůvodnění odepření nahlížení do části Spisu č. listů 228-308, 319-324, 362-380, 520-606 z důvodu ochrany práv dalších dotčených osob. Ředitel NCOZ odůvodnil nemožnost nahlédnutí do předmětné části Spisu v posledním odstavci na str. 3 a prvním odstavci na str. 4 rozhodnutí tak, že „*bylo posouzením shledáno, že spisový materiál obsahuje také dokumenty, jejichž zpřístupněním veřejnosti by byla porušena práva dalších dotčených osob, neboť se jedná o dokumenty, které obsahují osobní údaje těchto osob, kdy tyto osoby nejsou veřejnými funkcionáři či jinak veřejně činné osoby, které by měly povinnost zásah do jejich práva na soukromí strpět, a s předmětnou věcí nemají žádnou souvislost (např. obecné seznamy pracovníků útvaru s jejich osobními údaji). Dále se jedná o dokumenty, které jsou*

*z doby před vznikem NCOZ SKPV, či o dokumenty s osobními informacemi, které s předmětnou trestní věcí nijak nesouvisí.*“ Odvolací orgán se s tímto závěrem ředitele NCOZ ztotožnil a v předposledním odstavci na str. 8 napadeného rozhodnutí doplnil, že „[d]ůvod pro odepření nahlédnutí do předmětného spisu rovněž zakládá skutečnost, že některé konkrétní informace z předmětného spisu spadají do kategorie „chráněných“ informací (zejména osobní údaje), vztahuje se na tyto informace zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.“ Správní orgán tedy argumentoval několika různými důvody [*dokumenty obsahují osobní údaje a s předmětnou věcí nemají žádnou souvislost; dokumenty jsou z doby před vznikem NCOZ; dokumenty obsahují osobní informace a s předmětnou trestní věcí nijak nesouvisí; informace z předmětného spisu spadají do kategorie „chráněných“ informací (zejména osobní údaje), na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti*], pro které odepřel žalobkyni z nahlížení část Spisu, aniž by specifikoval, jaká konkrétní část je vyjmuta z nahlížení z toho kterého důvodu. Je proto třeba, aby žalovaný ve vztahu ke každému dokumentu (souboru dokumentů) konkretizoval důvod jejich vyloučení z nahlížení. Na tuto povinnost odvolací orgán zcela rezignoval. V napadeném rozhodnutí přestřel vícero důvodů, aniž by uvedl, zda se vztahují na všechny vyloučené části nebo jen na vybrané, a v tom případě na které konkrétně. Nadto nelze pominout, že do napadeného rozhodnutí doplnil důvody uvedené ředitelem NCOZ v rozhodnutí o další důvod (*informace z předmětného spisu spadají do kategorie „chráněných“ informací, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti*), aniž by uvedl, konkrétně kterých částí Spisu se takové informace týkají. Taková úvaha žalovaného není přezkoumatelná.

34. Ani důvody, v nichž odvolací orgán shledal porušení práv dotčených osob, nemohou obstát. Jako nepřezkoumatelný hodnotí soud odkaz na potřebu ochrany osobních údajů dotčených osob, aniž by bylo specifikováno, o jaké osobní údaje se jedná a na základě jakého právního předpisu nemohou být poskytnuty, resp. na základě jakého ustanovení dovozuje jejich ochranu. Omezil se pouze na obecné konstatování o obsažení osobních údajů dotčených osob v dokumentech, které specifikoval pouze uvedením příkladu *obecné seznamy útvarů s jejich osobními údaji*. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, ochrana jakých *osobních údajů* je poskytována znepřístupněním části Spisu. Je třeba, aby správní orgán v rozhodnutí specifikoval, jakým údajům a podle jakého předpisu poskytuje ochranu, popř. aby uvažil, zda ochrana uvedených zájmů je proporcionální v tomto konkrétním případě k omezení práva žalobkyně nahlédnout do Spisu.
35. Stejně nekonkrétně odvolací orgán označil i *dokumenty s osobními informacemi*, aniž by vymezil, co považuje za *osobní informace*. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, které osobní informace má na mysli, přitom je zde uvedeno toliko, že *tyto s trestní věcí nijak nesouvisí*. Není však úlohou správního orgánu posuzovat, jak jednotlivé listiny, jež jsou součástí správního spisu, s řešenou věcí souvisí, resp. jak jsou k věci relevantní. Správní orgán má pouze posoudit, zda žadatel o nahlížení do spisu má v daném případě právní zájem či jiný vážný důvod vztahující se k nahlížení do spisu a zda tím nebude porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Není na místě, aby správní orgán vyloučil z nahlížení dokumenty na základě své úvahy o irelevantnosti těchto podkladů a na základě obecného odkazu na obsah *osobních informací*, aniž by tuto skupinu informací blíže specifikoval.
36. Důvodem pro vyjmutí části Spisu z nahlížení nemůže být tvrzení, že tyto dokumenty *jsou z doby před vznikem NCOZ*. Podmínkou (možností) realizace práva nahlížet do spisu je pochopitelně materiální existence předmětu nahlížení, tj. spisu. Oprávnění žádat o

nahlédnutí do spisu však není žádným způsobem omezeno datem vyhotovení jednotlivých dokumentů, jež jsou jeho součástí.

37. Odvolací orgán doplnil argumentaci ředitele NCOZ na str. 8 napadeného rozhodnutí o důvod, že „*některé konkrétní informace z předmětného spisu spadají do kategorie „chráněných“ informací (zejména osobní údaje), vztahuje se na tyto informace zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti*“ (zvýraznění doplnil soud, pozn. soudu) a k tomuto citoval z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dnů 19. 8. 2020 č. j. 5 As 314/2019-34 a 27. 1. 2012 č. j. 2 Afs 5/2011-11, a na str. 9 napadeného rozhodnutí uvedl ust. § 115 odst. 1 zákona o PČR. Soud konstatuje, že z takového odůvodnění není zřejmé, zda je část Spisu (ani konkrétně jaká část) zneprístupněna z důvodu ochrany osobních údajů, nebo informací ve smyslu § 115 zákona o PČR, jimiž se rozumí informace splňující tyto podmínky: a) musí jít o informace, se kterými se policista či zaměstnanec policie seznámili při plnění působnosti daného sboru anebo v souvislosti s jejím plněním, a současně b) musí jít o informace, jejichž neutajení před nepovolanými osobami by mohlo ohrozit plnění působnosti daného sboru nebo by mohlo ohrozit oprávněné zájmy třetích osob. Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jaká konkrétní část Spisu je vyloučena z uvedeného důvodu, ani v čem tento důvod spočívá (ochrana osobních údajů či zákonná povinnost mlčenlivosti). Obecný odkaz na zákonné ustanovení a citace judikatury bez vazby na konkrétní případ nezakládá přezkoumatelnost odůvodnění odvolacího orgánu.
38. Soud dodává, že ani obecně uváděná povinnost mlčenlivosti nemůže sama o sobě obstát, neboť k jejímu prolomení může dojít právě v případě splnění podmínek podle § 38 odst. 2 správního řádu. Správní orgán má možnost vyloučit ze spisu některé dokumenty, jestliže by tyto spadaly do kategorie ochrany utajovaných informací, osobních údajů, obchodního tajemství a dalších údajů a informací chráněných zvláštními zákony (§ 38 odst. 6 správního řádu). Má-li být důvodem pro odepření nahlédnutí do správního spisu fakt, že spis obsahuje skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti (§ 38 odst. 6 správního řádu), je tuto povinnost, v případech, kdy vyplývá ze zvláštních předpisů, nutno konfrontovat se způsobem, jakým je povinnost mlčenlivosti definována v § 15 odst. 3 správního řádu. Zvláštní úpravu nelze mechanicky aplikovat na rozhodování podle § 38 odst. 6 správního řádu, neboť by byla vyloučena možnost správního orgánu uvážít, zda lze žadateli správní spis (jeho část) zpřístupnit. I v těchto případech tedy správní orgán musí na straně jedné uvážít o důvodech žádosti o nahlédnutí, na straně druhé pak musí mít na zřeteli respektování ochrany veřejných zájmů i oprávněných zájmů účastníků správního řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012 č. j. 2 Afs 5/2011-110). Takové uvážení v napadeném rozhodnutí absentuje.
39. Odvolací orgán navázal na argumentaci o povinnosti mlčenlivosti podle § 115 zákona o PČR pouze následující úvahou: „*V případě umožnění nahlédnutí do spisu žadatelce, by bylo možné písemnosti obsahující osobní údaje ochránit anonymizací údajů těchto osob. Avšak s ohledem na obsah jednotlivých dokumentů by se tento postup jevil jako neúčelný. S přihlédnutím na charakter předmětných dokumentů a časovou náročnost anonymizace údajů, bylo správním orgánem vyhodnoceno, že neposkytnutím těchto materiálů jako celku nebudou krácena práva žadatelky. Dle zjištění odvolacího orgánu, znečitelnění informací by fakticky představovalo totéž jako neposkytnutí písemnosti jako celku, neboť tyto písemnosti by musely být znečitelněny zcela, jelikož mj. obsahují seznamy s osobními údaji příslušníků Policie ČR s jejich funkčním zařazením, vč. osobních údajů jiných osob vyžádaných GIBS v rámci jimi vedeného trestního řízení pod č.j. GI-*

4327/TC-2017. “Z citovaného lze seznat, že se úvaha odvolacího orgánu vztahuje k osobním údajům, přičemž odvolací orgán uvážil toliko náročnost anonymizace.

40. Soud shledal odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné i v části odepření nahlížení do části Spisu s ohledem na ochranu práv dalších dotčených osob. Je povinností odvolacího orgánu (resp. prvostupňového orgánu) řádně odůvodnit, proč vyloučil část Spisu z nahlédnutí. V dalším řízení, pokud správní orgán shledá u některých listin ve Spisu možné porušení práv dotčených osob a tyto listiny z nahlížení vyloučí, pak svůj postup odůvodní, a to ve vztahu ke každé konkrétní takto vyloučené listině či souboru listin. Je třeba, v souladu s požadavky na přezkoumatelnost rozhodnutí, aby správní orgán řádně vymezil, jaká část Spisu je vyloučena z nahlédnutí z jakého konkrétního důvodu tak, aby u každé takto vyloučené listiny (souboru listin) bylo zřejmé, proč byla z nahlížení vyňata. Žalovaný je povinen tyto důvody vymezit nikoliv obecnými formulacemi, ale konkrétními úvahami, včetně úvah, zda ochrana uvedených zájmů je proporcionální v konkrétním případě ve vztahu k omezení práva žalobkyně nahlédnout do Spisu.
41. Na základě shora uvedeného soud napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vyloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
42. Návrhy na provedení dokazování shledal soud v tomto případě za nadbytečné.
43. Toliko pro úplnost soud uvádí, že pokud odvolací orgán bude v odvolacím řízení provádět nové důkazy, je třeba, aby dal žalobkyni možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim, a až poté ve věci rozhodnout.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, a podání žaloby § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náklady na právní zastoupení tak činí 6 800 Kč. Ze systému ARES soud ověřil, že zástupce žalobkyně není plátcem DPH. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 9 800 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Jakuba Reitschmieda, advokáta.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 29. prosince 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.  
předsedkyně senátu